

Till vårt lands lärare.

Skolans uppgift är att dana de unga till goda människor och dugliga medborgare. I sitt uppfostringsarbete måste skolan från det nästan oändligt vidlyftiga området av mänskligt vetande utvälja det ändamålsenligaste lärostoffet. Likaså måste ett urval ske bland medlen att upprätthålla disciplin och ordning. Men trots likheten i de yttre medel skoluppfostran använder, kan dess anda variera. Och just uppfostran är ett kall, som aldrig borde få stelna i former; den bör bevara sin smidighet och kontakt med livet, så att den verkligen kan giva de unga just det som de vid varje tidpunkt närmast behöva.

Världskriget med sin fruktansvärda förödelse och sina långvariga fördärvbringande följder har tvungit världens folk, och i synnerhet Europas folk till en allvarlig självrannsakan. Ofta fäster man sig för ensidigt vid krigens yttre orsaker. I grunden äro krigens djupaste orsaker alltid psy-

kiska, i människonaturen inneboende. Om vi för framtiden vilja undvika krigiska sammandrabbningar mellan folken, folkraserna eller folkklasserna, så kan detta icke ernås enbart genom utveckling av lagstiftningen och rättsväsendet i hela dess vidd — så viktigt även detta arbete än är. Skapandet av vänskapliga förhållanden och av beredvillighet att i alla meningsskiljaktigheter söka en lösning enligt lag och rätt, är till mycket stor del en uppgift för uppfostran. Ett förtroendefullt broderskap mellan folken, människoraserna och samhällsklasserna fordrar en inre sinnesändring, en karaktärsdaning hos människorna. Blott en genomgripande andlig pånyttfödelse kan rädda Europas folk och hela mänskligheten från krigens förödelse. Därför är det nödvändigt att söka ingjuta hos barnen redan i deras tidigaste ålder en opartisk rättskänsla och fredsvilja. Inför denna stora och allvarliga uppfostringsuppgift ställas vi av vår egen tid. Gud, som är den Allsmäktiga Kärleken, skall giva det arbetet sin välsignelse.

Det är kring denna stora uppgift, kring frammanandet av en på rättskänsla och kärlek grundad fredsvilja som Finlands Lärares Fredsför-

bund vill samla vårt folks lärare och alla andra uppfostrare.

I vårt land tillsattes 1925 en kommitté av „Nordiska Lärares Fredsförbund”. Vid detta förbunds IV nordiska studiekurs i Lahtis 1930 beslöts grunda Finlands Lärares Fredsförbund, vars stadgar antogos vid konstituerande möte i Helsingfors d. 30 juli 1931 och d. 18 dec. s. å. vunno Socialministeriets godkännande. Förbundet är samtidigt anslutet till Finlands Fredsförbund och Nordiska Lärares Fredsförbund.

Enligt sina stadgar söker Finlands Lärares Fredsförbund uppnå sitt ändamål genom upplysningsarbete i fredssaken isynnerhet inom Finlands lärarkår; genom att sprida kunskap om Nationernas Förbund och dess verksamhet samt väcka förståelse för detsamma; genom att anordna nordiska och mellanfolkliga kurser och möten och befrämja finska lärares deltagande i dessa; genom att arbeta för att föredrag och referat angående Nationernas Förbunds verksamhet och världsfreds-rörelsen hållas å lärare- och skolmöten, att å sådana möten litteratur ang. dessa frågor finnes att tillgå, och att uppsatser i dylika spörsmål publiceras i lärarnas organ.

Till förbundet höra redan omkr. 70 lärare. Årsavgiften har hittills varit 10 mk. Närmare upplysningar ang. förbundet lämnar undertecknad styrelse.

ARVI GROTFELT.

Professor, ordförande.

Helsingfors, Havsg. 1.

FELIX IVERSEN.

Universitetsadjunkt, kassaförv.

Helsingfors, Apollog. 5 B.

GRETA LANGENSKJÖLD.

Skolförest., viceordförande.

Helsingfors, Fabriksg. 9 A.

EERO MÄKI.

Lärare.

Vilppula, Koukkula.

ANNI OKSANEN.

Rektor, sekreterare.

Helsingfors, Fredsg. 5.

EDVIN STENWALL.

Pastor.

Närpes, B.

JENNY VIRE.

Lärrarinna.

Äggelby.

A.-B. Frams tryckeri, Wasa, 1932.

